

-
Bosna i Hercegovina
Federacija Bosne i Hercegovine
Kanton Središnja Bosna / Srednjobosanski Kanton

KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU
Broj: 46 0 K 086335 20 Kž
Novi Travnik, 24.09.2020. godine

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE!

Kantonalni sud u Novom Travniku, u vijeću sastavljenom od sudaca: Zuhdija Ćosić kao predsjednik vijeća, te Lazarela Porić i Darmin Avdić, kao članovi vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Erme Jusić, u kaznenom predmetu protiv optuženog S. D. zbog kaznenog djela krađe iz čl. 286. st. 1. Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, odlučujući o žalbi Kantonalnog tužiteljstva Travnik broj T06 0 KTŽ 0023991 20 od 30.06.2020. godine, izjavljenoj protiv presude Općinskog suda u Bugojnu broj 46 0 K 086335 19 K od 16.03.2020. godine, na sjednici vijeća, održanoj dana 24.09.2020. godine donio je slijedeću:

PRESUDU

Žalba Kantonalnog tužiteljstva iz Travnika se odbija kao neutemeljena i potvrđuje presuda Općinskog suda u Bugojnu broj 46 0 K 086335 19 K od 16.03.2020. godine.

Obrazloženje

Presudom Općinskog suda u Bugojnu broj 46 0 K 086335 19 K od 16.03.2020. godine, optuženi S. D. na temelju članka 299. stav 1. točka c) Zakona o kaznenom postupku Federacije BiH oslobođen je od optužbe da je radnjama koje su bliže opisane u izreci navedene presude počinio kazneno djelo krađa iz čl. 286. st. 1. Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine. Istovremeno je odlučeno da na osnovu članka 203. st. 1. Zakona o kaznenom postupku Federacije BiH da troškovi kaznenog postupka padaju na teret budžetskih sredstava suda.

Pravovremeno izjavljenom žalbom presudu Općinskog suda u Bugojnu broj 46 0 K 086335 19 K od 16.03.2020. godine osporava Kantonalno tužiteljstvo iz Travnika. Žalba je izjavljena zbog bitne povrede odredaba kaznenog postupka i pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja. Konačno se u žalbi predlaže da se napadana odluka ukine i predmet vrati na ponovno odlučivanje ili da se odredi održavanje pretresa pred ovim sudom.

Odgovor na žalbu nije podnesen.

Postupajući sukladno članku 319. stav 8. Zakona o kaznenom postupku Federacije BiH, a obzirom da stranke nisu tražile da budu obavještene o sjednici vijeća drugostupanjskog suda, sjednica je održana bez njihove nazočnosti.

Sud je osporenu presudu preispitao u granicama žalbenih navoda /odgovarajuća primjena odredbe čl. 321. Zakona o kaznenom postupku Federacije BiH/, kao i po službenoj dužnosti, pa je nakon ovakvog preispitivanja osporene presude odlučio kao u izreci rukovodeći se slijedećim razlozima:

Žalbom kantonalnog tužitelja se ukazuje da je prilikom donošenja prvostupanjske presude počinjena bitna povreda odredaba kaznenog postupka iz članka 312. stav 1. točka k Zakona o kaznenom postupku Federacije BiH, jer u presudi nisu uopće navedeni razlozi o odlučnim činjenicama. Žalbom se ukazuje da prvostupanjski sud nije u pobijanoj presudi naveo i obrazložio činjenice da je optuženi S.D.radni kolega oštećene M. R., i da je znao telefonski broj oštećene, koji je također ukraden zajedno sa telefonom oštećene, te činjenicu da je predmetni telefon prvo startanje imao od sina optuženog S. D.

Žalba kantonalnog tužitelja je neutemeljena.

Ispitujući pobijanu presudu u navedenom pravcu ovaj sud je utvrdio da njome nije počinjena navedena bitna procesna povreda odredaba kaznenog postupka, jer su u ožalbenoj presudi za sve odlučne činjenice, navedeni valjani razlozi i za iste dato dostatno obrazloženje, koje kao takvo prihvata i ovaj sud. Prema tome, pobijana presuda nije počinila bitnu povredu odredaba kaznenog postupka, pa se u vezi s tim utvrđuje da je pobijana presuda u tom pogledu pravilna i zakonita, a izjavljena žalba po ovom pravnom osnovu je ocijenjena kao neosnovana, te kao takva i nije mogla biti prihvaćena od strane ovog suda.

Pobijajući prvostupanjsku presudu zbog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja u suštini žalbe se tvrdi da je prvostupanjski sud pogrešno utvrdio činjenično stanje, jer iz iskaza oštećene proizlazi da je optuženi radni kolega oštećene i da je on sa istom u isto vrijeme i na mjestu izvršenja kaznenog djela bio skupa u firmi pored još jednog zaposlenika, da je optuženi znao da oštećena traži telefon, da je optuženi dao telefon svom sinu koji ga je kasnije prodao.

Ispitujući žalbeni osnov pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja ovaj sud nalazi da je prvostupanjski sud pravilno postupio kada je našao da nije dokazano da je ovaj optuženi počinio kazneno djelo koje mu je stavljeno na teret.

Ovo iz razloga, jer je po ocjeni ovog suda, prvostupanjski sud potpuno i pravilno utvrdio činjenično stanje i temeljem tako utvrđenog činjeničnog stanja izveo pravilan zaključak, da dokazi sadržani u predmetnom spisu ne pružaju dovoljno osnova za zaključak da je optuženi S. D. počinio kaznenopravne radnje iz izreke ožalbene presude. Kantonalni tužitelj u svojoj žalbi ukazuje da je optuženi upoznat da je oštećena potraživala telefon, međutim nejasno je na kojem dokazu tužitelj ovakav zaključak u nekoliko navrata ponavlja u svojoj žalbi. Iz iskaza oštećene proizlazi da se kritičnog jutra samo pozdravila sa optuženim pri ulasku u RTV, i to je bila sva komunikacija sa optuženim. Optuženi svoj iskaz nije dao i stoga ostaje proizvoljan žalbeni prigovor kantonalnog tužitelja ponovljen nekoliko puta da je optuženi znao da oštećena traži telefon i da je optuženi iako je znao da oštećena potražuje telefon sa pripadajućom SIM karticom, ali joj nije rekao da je u posjedu tog telefona. Žalbeni prigovor da je optuženi znao da oštećena potražuje telefon i da joj nije rekao da je on u posjedu telefona, je osim što je paušalan i potpuno nebitan i iz razloga što sve i da

je bilo tako, to nije bitno obilježje kaznenog djela koje je optuženom stavljeno na teret.

Kazneno djelo krađe iz članka 286. stav 1. Kaznenog zakona Federacije BiH čini ko tuđu pokretninu oduzme drugom s ciljem da njenim prisvajanjem pribavi sebi ili drugom protupravnu imovinsku korist. Činjeničnim opisom optuženom se stavlja na teret da je iskoristio nepažnju kolegice oštećene M. R. i iz džepa njene jakne oduzeo i prisvojio mobilni telefon marke „Huawei Y6“ bijele boje. Međutim, sama oštećena je bila decidna da je mobitel bio u džepu njene jakne, da je jaknu prebacila preko druge stolice na svom radnom mjestu, i da misli da nije napuštala tu prostoriju dok nije vidjela da joj nedostaje mobitel. Dakle, oštećena je optuženog koji je radio na mjestu portira vidjela samo po dolasku, kada su se pozdravili, on nije dolazio u njenu prostoriju, a oštećena ne zna od momenta kada je krenula iz kuće da li je uopće ponijela telefon, niti zna kada joj je mogao nestati. Svi ostali navodi su u razini indicija. Ne može se nesporno utvrditi da je optuženi počinio kazneno djelo na osnovu iskaza svjedoka A. B. koji je sporni mobitel kupio od A. D., sina optuženog. Proizvoljna je tvrdnja tužitelja da je A. D. došao u posjed mobitela oštećene tako što je optuženi otuđio mobitel, pa ga dao svom sinu. Dokaza u tom pravcu nema.

Prema tome, po ocjeni ovog suda, prvostupanjski sud je pravilno utvrdio činjenično stanje, te iz istog izveo pravilan zaključak da nema dovoljno dokaza da je optuženi S. D. postupio na način opisan u izreci pobijane presude, a time i počinio kazneno djelo za koje se tereti. Temeljem izloženog pravilno je prvostupanjski sud postupio kada je za radnje iz izreke osporene presude, optuženika S. D., na temelju čl. 299. tačka c) Zakona o kaznenom postupku Federacije BiH, oslobodio od optužbe.

Kod ovakvog stanja u spisu valjalo je žalbu Kantonalnog tužiteljstva Travnik odbiti kao neutemeljenu, osporenu presudu prvostupanjskog suda potvrditi, a sve temeljem ovlasti iz odredbe čl. 328. Zakona o kaznenom postupku Federacije BiH.

POUKA:

Protiv ove presude nije dozvoljena žalba.

Zapisničar
Erma Jusić

Predsjednik vijeća

Zuhdija Ćosić

